

Klager

Psykolog

NORSK
PSYKOLOG
FORENING

Oslo, 27.05.2020
FER-sak: 69/19K

FAGETISK KLAGESAK - KONKLUSJON

Klager:

Innklaget psykolog:

Norsk psykologforening (NPF), Fagetisk råd (FER) mottok klagen 18.11.19 og sluttbehandlet klagen i sitt møte 25.05.20.

BAKGRUNN FOR KLAGEN:

Det fremgår av klagen at innklagede psykolog av tingretten har vært oppnevnt som sakkyndig i en ankesak som omhandlet omsorgsovertakelse etter Lov om barneverntjenester § 4-12, der barneverntjenesten/klager var part i saken. Klager mener at psykologen har brutt de fagetiske prinsippene *respekt for personens rettigheter og verdighet, kompetansebegrensninger og unngåelse av misbruk/skade*.

Saken ble behandlet av rådets faste medlemmer.

Vedtak: **5.1.1.3 Brudd på de fagetiske prinsippene er godtgjort.**

Begrunnelsen for FERs vedtak er beskrevet nedenfor.

Den fagetiske klageprosessen har som sitt viktigste formål å bidra til at den innklagede psykologen kan foreta en fagetiskrefleksjon over de punktene som FER påpeker i psykologens arbeid og eventuelt endre sin praksis slik at denne er i overensstemmelse med EPNP. Det er ønskelig at denne prosessen kan vise at klager er respektert.

SAKSGANG:

- 18.11.19 FER mottok brev fra klager med klage på Psykologforeningens medlem.
- 31.01.20 FER vurderte henvendelsen i møte og vedtok å utrede saken som en fagetisk klagesak.
- 31.01.20 Psykologen ble tilskrevet med anmodning om innen fire uker å redegjøre for klagen under henvisning til spesiell punkter i "Ethiske prinsipper for nordiske psykologer" (EPNP).
- 10.02.20 FER mottok redegjørelse fra psykologen.

- 10.02.20 Redegjørelsen ble sent til klager med anmodning om innen to uker å kommentere redegjørelsen.
- 02.03.20 FER mottok kommentar fra klager.
- 06.03.20 Kommentar fra klager ble sendt psykologen med to ukers frist til å komme med sluttkommentarer.
- 31.03.20 FER mottok sluttkommentar fra psykologen og kopi av sakkyndig rapport.
- 31.03.20 Sluttkommentarer ble sendt til klager til orientering.
- 14.04.20 FER mottok kommentar fra klager vedrørende psykologens sluttkommentar
- 25.05.20 FER sluttbehandlet saken.

OPPSUMMERING AV TILSENDT DOKUMENTASJON

i) Klagers brev til FER

I sitt første brev til FER viser klager til flere forhold som FER oppsummerte i følgende punkter:

- 1) Psykologen tok direkte kontakt med fosterforeldrene uten at klager fikk anledning til å opplyse/forberede dem på dette og ivareta dem i etterkant.
- 2) Psykologen tok kontakt med fosterhjemmet på uheldige tidspunkt, som kveld og helg.
- 3) Det ble planlagt tilleggssamvær mellom barn og foreldre uten at barnets behov for trygghet og stabilitet var drøftet med klager, eller at klager fikk mulighet til å gjøre fosterhjemmet i stand til å ivareta barnets reaksjoner og behov i etterkant av samværene.
- 4) Barnet fikk kraftige reaksjoner, og kom med informasjon som gjorde at far i saken ble politianmeldt. Psykologen dro på besøk og gjennomførte samtale med barnet samme dag som det ble opplyst om reaksjoner, der det også ble stilt direkte spørsmål om overgrep fra foreldres og fosterforeldres side. Klager mener at denne ikke ble utført på faglig forsvarlig måte og etter gjeldende retningslinjer, og uten at dette var tydelig forankret i den innklagedes rolle og mandat.
- 5) Psykologen ga uttrykk for å ikke tro på det som fosterforeldrene formidlet om barnets reaksjoner, men sa at disse var normale.
- 6) Psykologen presset på for å gjennomføre ytterligere observasjoner til tross for barnets reaksjoner, og uttalte at fosterforeldrene og klager ønsket å stoppe samværene ut fra egne behov.
- 7) Klager mener at den sakkyndige rapporten skrevet av psykologen inneholder faktafeil, fortolkninger og anklager. Rapporten går også ut over sitt mandat, med bemerkninger til fosterforeldrenes fungering og uriktige anklager mot klager.

ii) Relevante punkter i ”Etiske prinsipper for nordiske psykologer” (EPNP)

FER vurderte henvendelsen fra klager i møte 31.01.20 og vedtok å utrede saken som en fagetisk klagesak med henvisning til følgende punkter i EPNP:

II.1 Respekt for personens rettigheter og verdighet

Psykologen viser respekt for og arbeider for å fremme utviklingen av hvert menneskes rettigheter, verdighet og integritet. Han/hun respekterer individets rett til privatliv, konfidensialitet, selvbestemmelse og autonomi, i samsvar med psykologens øvrige profesjonelle forpliktelser og med loven.

Vedrørende FERs punkt 1 og 2 ba FER psykologen om å redegjøre for hvilke fagetiske refleksjoner og avveininger hun gjorde knyttet til kontakten med fosterhjemmet og barnet.

Respekt

Psykologen viser respekt for individets grunnleggende rettigheter, verdighet og integritet, og tilstreber å unngå at hans/hennes kunnskap anvendes på en måte som krenker, utnytter eller undertrykker individer.

Psykologen er oppmerksom på og respekterer den kunnskap, innsikt, erfaring og ekspertise som klienter, relevante tredje parter og allmennheten har og respekterer kollegers og andre yrkesgruppers særlige kompetanse, forpliktelser og ansvar.

Vedrørende FERs punkt 3, 5 og 6, ba FER psykologen redegjøre for hvilke fagetiske refleksjoner og avveininger hun gjorde knyttet til samarbeid med klager og fosterforeldre.

II.2 Kompetanse

Psykologen bestreber seg på å utvikle og opprettholde høy faglig kompetanse i sitt arbeide. Psykologen tilstreber bevissthet om sine faglige og menneskelige sterke og svake sider, slik at han/hun realistisk kan vurdere med hvilken kompetanse han/hun kan påta seg oppgaver. Psykologen påtar seg kun de oppgaver, tilbyr kun de tjenester og bruker kun de metoder han/hun er kvalifisert til gjennom utdanning, trening og erfaring.

Vedrørende FERs punkt 4 ba FER psykologen redegjøre for hvilke fagetiske refleksjoner og avveininger hun gjorde knyttet til samtalen med barnet og samarbeidet med fosterforeldre og klager i denne forbindelse.

II.3 Ansvar

Psykologen er oppmerksom på det profesjonelle og vitenskapelige ansvaret han/hun har overfor sine klienter og overfor den organisasjon og det samfunn som han/hun lever og arbeider i.

Psykologen unngår å gjøre skade og er ansvarlig for sine handlinger. Han/hun forsikrer seg så langt det er mulig om at hans/hennes tjenester ikke misbrukes.

Ansvar

Psykologen tar selvstendig ansvar for kvaliteten og konsekvensene av sitt arbeid, men er samtidig klar over at han/hun av andre oppleves som representant for sin yrkesgruppe.

Unngåelse av misbruk/skade

Psykologen tilstreber å unngå at psykologisk kunnskap eller praksis blir misbrukt, og tar ansvar for at skade som er uunngåelig og som kan forutses blir gjort så liten som mulig. Psykologen deltar ikke i aktivitet som sikter mot at man med fysiske eller psykiske tvangsmidler (indoktrinering, «hjernevask», tortur) - eller med trussel om slike tvangsmidler:

Vedrørende FERs punkt 3, 4 og 6 ba FER psykologen redegjøre for hvilke fagetiske refleksjoner og avveininger hun gjorde knyttet til gjennomføring av ekstra samvær og samtale med barnet, samt samarbeid med fosterforeldre og klager i denne forbindelse.

II.4 Integritet

Psykologen søker å fremme integritet innen forskning, undervisning og anvendt psykologi. Dette innebærer at psykologen opptrer ærlig, upartisk og respektfullt overfor relevante involverte parter. Han/hun forsøker å synliggjøre og klargjøre sin egen rolle i de ulike sammenhengene der han/hun arbeider.

Vedrørende FERs punkt 5 og 7 ba FER psykologen redegjøre for hvilke fagetiske refleksjoner og avveininger hun gjorde knyttet til kontakten med fosterhjemmet og fosterhjemmets tilbakemelding om reaksjoner hos barnet, samt gjennom sin fremstilling/vurdering i sakkyndig rapport.

iii) Psykologens redegjørelse

I sin redegjørelse bekrefter psykologen vedrørende FERs punkt 1 og 2 at hun tok direkte telefonisk kontakt med fostermor på kveldstid, dette fordi det ble antatt at det kunne bli vanskelig for fostermor å bli oppringt på dagtid, at det var viktig å få avklart at det passet at hun kom på besøk for å bli kjent med barnet, samt at alt praktisk var ordnet i forkant av samvær.

Vedrørende FERs punkt 3 i klagen, skriver psykologen at hun ikke gjennomførte tilleggssamvær utover de to avtalte samværene som var godkjent av klager og retten.

Vedrørende punkt 4 i klagen, skriver psykologen at hun ble kontaktet av dommer i saken etter at denne hadde blitt kontaktet av klager, som hadde gitt uttrykk for at det ikke var faglig forsvarlig å gjennomføre flere samvær mellom barnet og foreldrene. Psykologen formidlet også at Barnesakkyndig kommisjon skulle godkjenne rapport etter avsluttet utredning, og det var viktig å observere ett samvær til. Klager sa at det av flere grunner uansett var deres vurdering at samvær ville være uforsvarlig. Psykologen spurte klager om de hadde mistanke om seksuelt misbruk, og dette ble avkreftet. Psykologen ble usikker på hvordan saken burde håndteres videre. I samtalen med klager fikk hun en opplevelse av at noe ikke stemte, og kontaktet overlege som hadde undersøkt barnet. Overlegen hadde ikke funn som skulle tyde på at barnet var seksuelt misbrukt. Psykologen skriver videre at sakkyndiges rolle er å bidra til at oppdragsgiver får riktige opplysninger og at viktig informasjon ikke går tapt. Dersom klager hadde sagt at de mistenkte seksuelt misbruk, ville dette vært opplysninger av en art som skulle tilsi at det ikke burde gjennomføres samvær. Psykologen dro til fosterhjemmet for å få beskrevet reaksjoner og snakke med barnet. Dommeren bekreftet at det neste tilleggssamværet skulle gjennomføres, og psykologen var villig til å redusere varigheten og endre sted for å gjøre det lettere for barnet.

Psykologen beskriver at hun hadde samtale med barnet med fostermor til stede, og fosterfar til stede siste del av samtalen. Det ble blant annet snakket om forhold relatert til seksuelt overgrep. Barnet viste ikke reaksjon og sa at ingen hadde gjort det vondt. Det ble snakket om neste samvær. Fosterfar virket irritert i samtalen og viste liten vilje til å samarbeide med biologiske foreldre, og overkjørte fostermor/klagers plan om samvær i fosterhjemmet. Han roet seg ned da psykologen sa at dette ikke var aktuelt. I etterkant har psykologen forståelse for at fosterfar kan ha opplevd spørsmålene som krenkende. Det var ikke hennes intensjon å krenke noen, bare å få fram riktig informasjon. Psykologen mener at klager ikke har formidlet seg riktig om barnet og bekymringen de hadde for misbruk. Dette ble også påpekt. Klager informerte om at saken ble oversendt til politiet. Psykologen oppfattet at klager ikke ønsket videre kontakt, og kontaktet ikke dem eller fosterforeldrene etter dette. Psykologen tok selv initiativ til kontakt med politiet pr. telefon og i møte, og fikk informasjon om at det ville bli gjennomført tilrettelagt avhør. Hun tok senere kontakt med far og fikk da vite at det ikke hadde fremkommet noe om at han hadde utsatt barnet for overgrep.

Vedrørende FERs punkt 7 i klagen, skriver psykologen at sakkyndig har som rolle å gjøre fortolkninger og vurderinger. Hun har tolket, vurdert og besvart mandatet, og tatt forbehold om å endre vurdering under hovedforhandling. Det som går utover mandatet er historien om eventuelt overgrep, og hennes respons på dette. Med sin erfaring og kompetanse så hun det som sin plikt å forsiktig undersøke dette nærmere med tanke på eventuelt tilleggssamvær.

Psykologen vurderte at klager og fostermor ga uriktige opplysninger, og oppfattet både da og nå at klager handlet uprofesjonelt.

Psykologen bekrefter at hun har kommet med bemerkninger om fosterforeldrenes fungering, selv om hun ikke skulle vurdere fosterhjemmet. Det ble stilt spørsmål ved hvorvidt den unge fostermoren/foreldrene kunne hatt behov for veiledning. Psykologen formidler videre at hun har hatt flere oppdrag for denne barneverntjenesten og har hatt et godt samarbeidsklima. Denne saken har vært vanskelig, og den er fremdeles ikke rettskraftig.

Avslutningsvis skriver psykologen at det vedrørende EPNPs prinsipp om Respekt for personens rettigheter og verdighet, jfr. FERs punkter 1 og 2, fremgår at intensjonen var barnets beste og samarbeid med fosterforeldre og klager. Det er også hennes oppfatning at hun vedr. klagepunktene 3, 5 og 6 utviste respekt for personers rettigheter og verdighet. Om EPNPs prinsipp om Kompetanse, fremgår det vedrørende klagepunkt 4 at hun tilstrebet å få til et samarbeid med fosterforeldrene og klager i denne forbindelse. Psykologen beskriver sin særskilte kompetanse innen seksuelle overgrep/granskning/observasjon av små barn. Hun har bistått politiet i flere slike saker. Vedrørende klagepunktene 3, 4 og 6 fremgår det videre at hun har vist ansvar i saken og handlet ut fra barnets beste. Vedrørende klagepunktene 5 og 7 fremgår det hvordan hun tok opp med klager spørsmål om eventuell veiledning til fosterhjemmet. Hun har ikke vurdert fosterhjemmet som sådan, kun stilt spørsmål om mulig behov for veiledning til unge fosterforeldre som ikke har egne barn, og for et barn som klager mener at har særskilte omsorgsbehov.

iv) Klagers kommentarer på psykologens redegjørelse

Som svar på redegjørelsen skriver klager at sakkyndig rapport ikke ble godkjent av Barnesakkyndig kommisjon, at tingretten valgte å ikke ta den til følge, og at retten spurte psykologen om hennes mistillit til barneverntjenesten hadde påvirket hennes vurderinger.

Vedrørende punkt 1 skriver klager at de kunne bidratt til at kontakten mellom psykologen og fosterhjemmet foregikk best mulig for barnet, dersom de ble involvert i dette arbeidet. Deres innvendinger knyttet til samvær omhandlet ikke manglende velvillighet, men hensynet til barnets beste. Psykologens ordvalg om "barneverntjenestens velvillighet" er et eksempel på psykologens tanker om klagers vurderinger, og viser en mistillit til dem.

Vedrørende punkt 2 skriver klager at psykologen burde hatt tillit til at hun ville blitt kontaktet av dem eller fosterhjemmet dersom noe forhindret samvær, og at også dette viser en mistillit til at de ikke ivaretar pålagte oppgaver.

Vedrørende punkt 3 og 4 tok klager kontakt med tingretten da de opplevde at psykologen ikke hadde forståelse for de faglige vurderingene knyttet til barnets reaksjoner etter samvær, og at forsøk på dialog ble oppfattet som at de motarbeidet biologiske foreldre. Det er, ifølge klager, tydelig at psykologen selv fikk tanker om mulig seksuelle overgrep når hun mottok opplysninger om barnets uttalelser og reaksjoner, og at hun kunne gjort vurdering angående samværene. Klager hadde ikke andre opplysninger enn psykologen. Det at klager skal ha tilbakeholdt informasjon eller gitt feilaktig informasjon til psykologen, er alvorlige beskyldninger som ikke stemmer. Psykologen fikk informasjonsoverlevering uten vurderinger før saken var drøftet internt og med politi, og ble kontaktet samme dag som det ble bestemt å gå til anmeldelse. Klager reagerer på at psykologen ved sitt besøk hadde en fremgangsmåte

som var direkte og pågående, og som risikerte at barnet ble påvirket med tanke på videre straffesak.

Mye av det som er formidlet fra klager og fosterhjemmet oppleves fortolket og omgjort av psykologen. Når det er forsøkt å rette opp i faktafeil, har psykologen tolket dette som påvirkning eller kritikk. Dette er også tilfellet i annen kontakt med psykologen, som også har vært preget av misforståelser og feiltolkninger. Klager opplever ikke at psykologen samarbeider, slik hun påstår.

Det stemmer ikke at klager ikke ønsket at det skulle være mer kontakt mellom psykologen og klager/fosterhjemmet. Psykologen ønsket opplysninger om fosterforeldrene, selv om det ikke var hennes mandat å vurdere dem, og de var godkjent av klager og Bufetat.

Klager mener at det er alvorlig at psykologen opptrer på en måte som ikke utviser respekt og ansvar, og dermed ikke handlet ut fra barnets beste. Klager mener at psykologen har hatt en grunnleggende mistillit til klager som har gjort det vanskelig for henne å vurdere barnets beste i saken, og som også har gått utover fosterhjemmet. Klager opprettholder klagen.

v) Sluttkommentarer fra psykologen

I sin sluttkommentar skriver psykologen at hun, etter å ha gjennomgått klagers kommentarer til redegjørelsen, konstaterer at det blir påstand mot påstand å gå inn i detaljer. Ut fra kontakten med fostermor oppfattet hun at klager ikke hadde informert fosterforeldrene om biologiske foreldres ankemulighet. Det er riktig at Barnesakkyndig kommisjon hadde bemerkninger til rapporten, noe hun synes er naturlig siden hun måtte sende den inn uten å ha fått utført nødvendig arbeid i saken. Det ble gjort endringer i vurderingene i forbindelse med muntlig forklaring i saken. Grunnet anke fra foreldrene til lagmannsretten er avgjørelsen ikke rettskraftig. Som sakkyndig har psykologen forholdt seg til mandatet gitt av retten. Etter at klager har klaget henne inn til fylkesmannen i en annen sak, er det konkludert at det ikke igangsettes tilsyn av henne.

vi) Klagers kommentar til psykologens sluttkommentar

Klager kommenterer at psykologen er klaget inn til fylkesmannen i samme sak, ikke i annen sak som psykologen skriver. I dialog med fylkesmannen er det sendt inn ny klage med oppdatert informasjon, som de ikke har fått svar på. Klager opplyser at fosterforeldrene var kjent med biologiske foreldres ankeadgang, men at de ikke var forberedt på at psykologen tok direkte kontakt med dem.

vii) Informasjon fra sakkyndig rapport

FER har fått tilsendt kopi av sakkyndig rapport. FER bemerker at det i beskrevet mandat ikke fremkommer at psykologen skal vurdere fosterhjemmet eller klager. I rapportens vurderingsdel er det likevel skrevet et avsnitt vedrørende fosterforeldrene, da psykologen vurderer det nødvendig å gi noen bemerkninger til deres fungering. Psykologen kommenterer fostermors alder, utdanning og fravær fra hjemmet. Psykologen reagerer på at fosterforeldrene kaller seg selv mamma og pappa overfor barnet, mens biologiske foreldre kalles ved navn. Psykologen skriver videre at fostermor med sin utdanning og rolle burde tilstrebe å skape gode situasjoner for barnet i møtet med foreldrene, og at fostermor ble korrigert når hun introduserte psykologen på en måte som psykologen ikke fant god. Psykologen undrer seg også over fostermors evne til å forstå barnets reaksjoner, fostermors formidling av egne

følelser over for barnet, samt at fosterforeldrene spør ut barnet angående dets utsagn og reaksjoner.

Psykologen kommenterer også klager i rapportens vurderingsdel. Her skrives det blant annet at psykologen vurderer at klager har håndtert saken på en nærmest uforsvarlig måte ved å unnlate å opplyse henne om sine mistanker, og at hun ikke ville stilt barnet spørsmålene som ble stilt dersom klager ga riktige opplysninger. Psykologen skriver at hun opplever seg lurte fra klagers side, og at det vurderes som en merkverdig fremgangsmåte å presentere en virkelighet som overhodet ikke stemmer med det klager egentlig gjorde. Psykologen skriver at det fremstår som særlig alvorlig at klager også instruerer fosterhjemmet til å gi uriktige opplysninger til både henne og biologiske foreldre.

FERS VURDERING OG KONKLUSJON

FER verken skal eller kan gjennomgå sakkyndig arbeid med tanke på å vurdere faglig holdbarhet. FER sitt mandat er å bidra til en vurdering av hvorvidt psykologen har gjennomført et arbeid som tilfredsstillende kravene knyttet til EPNP.

FER har forståelse for at rollen som barnefaglig sakkyndig krever selvstendige vurderinger vedrørende informasjon som må innhentes for å besvare et mandat. Det ligger i sakkyndige utredningers natur at dette kan oppleves krevende for parter og andre involverte, samtidig som innhenting av relevant informasjon er nødvendig for å belyse barnesaker tilstrekkelig til at det kan tas gode avgjørelser. Det anerkjennes også at det kan være krevende å balansere hensynet til at saken opplyses tilstrekkelig til at det kan tas gode barnefaglige avgjørelser på lengre sikt, opp mot ivaretagelse av barnet på kortere sikt.

Underveis i en utredning vil det kunne fremkomme opplysninger eller oppstå situasjoner som gjør endring eller utvidelse av mandatet nødvendig. Det kan også være slik at den sakkyndige får utløst sin meldeplikt til barneverntjenesten, eller får informasjon som ikke direkte omhandler mandatet, men som av hensynet til barnets beste bør videreformidles til andre. Det er FERs vurdering at slike situasjoner kan håndteres på måter som er i overensstemmelse med, eller bryter med, EPNP.

På bakgrunn av den fremlagte dokumentasjonen ser FER vedrørende punkt 1 og 2 at psykologen med fordel kunne ha samarbeidet med klager når det ble etablert kontakt med fosterhjemmet. Det vurderes likevel ikke at direkte kontakt med fosterhjemmet, samt kontakt utenfor ordinær arbeidstid, er å betrakte som brudd på EPNP.

Vedrørende FERs punkt 3, 4, 5 og 6 er det FERs vurdering at psykologen, i forbindelse med samarbeid med klager og fosterhjemmet, ikke har vært tilstrekkelig oppmerksom på og ikke har utvist tilstrekkelig respekt for den kunnskap, innsikt, erfaring og ekspertise som klager og fosterhjemmet har, samt respektert deres særlige kompetanse, forpliktelser og ansvar. FER finner at det er godtgjort brudd på følgende punkt i EPNP: **II.1 Respekt for personens rettigheter og verdighet, Respekt.**

Det er uklart for FER hvorvidt det faktisk ble gjennomført flere samvær enn hva klager fant forsvarlig for barnet. Det fremkommer likevel at psykologen i sin redegjørelse legger større vekt på hensynet til at hun skal utarbeide en rapport som Barnesakkyndig kommisjon skal kunne vurdere, samt at tingretten skal ha tilstrekkelig informasjon til å ta en avgjørelse i saken, enn på enn hensynet til at barnet potensielt kan bli skadelidende av dette. I en slik situasjon har psykologen et selvstendig ansvar for egen praksis, uavhengig av andres

forventninger eller ønsker. Det må utvises spesiell varsomhet for å unngå at utredningsarbeidet medfører skade som kan forutses og unngås. Det er FERs vurdering at psykologen, ved den informasjonen som fremkom og klagers sterke og relevante innvendinger mot dette, handlet i strid med dette hensynet når det ble ønsket flere samvær, uavhengig av hvorvidt dette ble gjennomført eller ikke. Psykologen kunne i denne situasjonen valgt å informere oppdragsgiver og Barnesakkyndig kommisjon om eventuelle begrensninger i vurderingsgrunnlaget dersom det ikke ble planlagt flere samvær, og kunne også ha bedt om eventuell utsettelse av frist for eget arbeid, slik at andre aktører kunne gjennomføre sitt arbeid med avklaring av mulighet for seksuelle overgrep. FER finner at det er godgjort brudd på prinsippet **II.3 Ansvar, Unngåelse av misbruk/skade.**

Vedrørende FERs punkt 4, anerkjenner FER psykologens formelle kompetanse knyttet til avdekkende samtaler med barn. Det vurderes likevel svært problematisk at psykologen påtok seg en slik oppgave uten at dette var en del av mandatet, uten å avtale utvidelse av mandatet med oppdragsgiver, eller gjennomføre samtale i samarbeid med klager, som hadde ansvaret for å ivareta barnet. FER finner at det er godgjort brudd på prinsippet **II.2 Kompetanse, Begrensninger i rammebetingelsene.**

Vedrørende FERs punkt 7, er det FERs vurdering at psykologen i sin rapport går ut over sitt mandat, ved å komme med det som fremstår som vurdering av klager og fosterhjemmet. Psykologen hadde ikke som rolle å vurdere fosterforeldrene, og har heller ikke handlet på bakgrunn av informert samtykke fra dem. Videre kan innholdet og ordlyden i det som skrives fremstå som noe kritisk, partisk og lite respektfullt. I den grad psykologen opplevde behov for å overbringe sine vurderinger av klager og fosterhjemmet for barnets del, kunne dette ivaretas i annet fora, med mer respektfull ordlyd og med annen mottaker enn tingretten. FER finner at det er godgjort brudd på prinsippene **II.1 Respekt for personens rettigheter og verdighet, Respekt, Informert samtykke og valgfrihet, Selvbestemmelse og II.4 Integritet.**

Vedtak: 5.1.1.3 Brudd på de fagetiske prinsippene er godtgjort.

Dette brevet er å regne som kollegial veiledning.

Vedtaket fattet av Fagetisk råd kan ankes til Psykologforeningens Ankeutvalg for fagetiske klagesaker. Jmfør punkt 4.2.4 som kommer inn under saksgang og saksbehandling, påligger det den ankende part å begrunne hvilke(t) punkt(er) i Fagetisk råds konklusjon det ankes på. Anken sendes Norsk psykologforening sammen med Fagetisk råd sin konklusjon og øvrige dokumenter i saken. En anke må være fremmet innen 3 måneder etter at fagetisk råd sin konklusjon er avgitt.

Med hilsen
Fagetisk råd
Norsk psykologforening
Maria Løvvik Norheim, leder

for leder, Ingvild Aubert, sekretær FER

Kopi: Sentralstyret i Psykologforeningen, v/president Håkon Kongsrud Skard